

De mooiste sprookjes van de Gebroeders Grimm

Gebroeders Grimm

*Een juweel van de wereldliteratuur
dat nog altijd betovert*

Proloog

Meer dan twee eeuwen geleden, in een Duitsland dat nog bedekt was met dichte wouden en oude legenden, namen twee broers – Jacob en Wilhelm Grimm – een taak op zich die de verbeelding van de wereld voorgoed zou veranderen: zij wilden de verhalen bewaren die het volk vertelde in het warme schijnsel van het haardvuur. Van mond tot mond, van generatie op generatie waren deze vertellingen eeuwenlang voortgeleefd, doordrenkt van wijsheid, angst, hoop en magie.

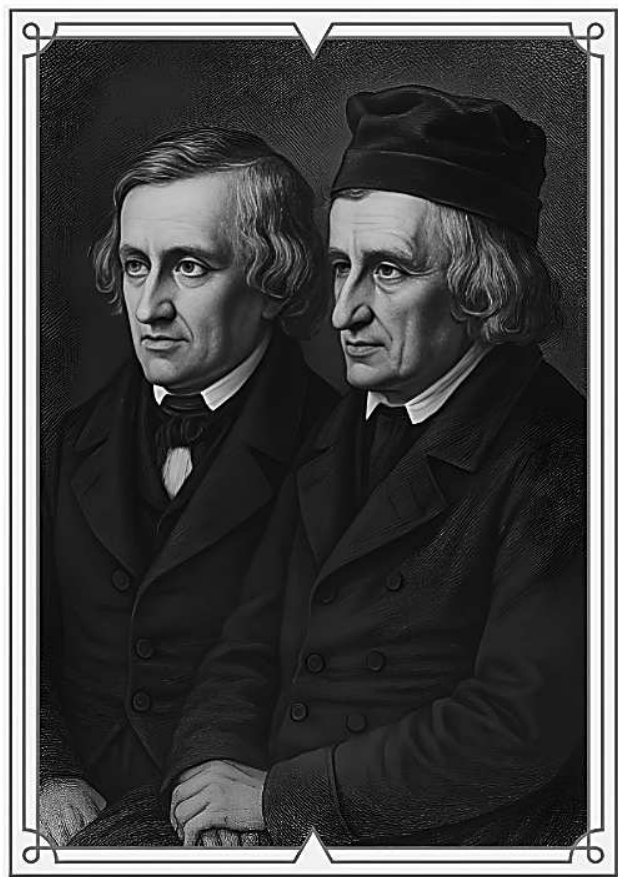
De gebroeders Grimm hebben deze sprookjes niet uitgevonden; zij hebben ze gered. Zij hoorden ze in dorpen, op markten en in de eenvoudige huizen van hun tijd, en schreven ze neer in een sobere maar krachtige stijl die de ziel van Europa wist te dragen. In hun verhalen weerklinkt de echo van een tijd waarin goed en kwaad elkaar ontmoetten in betoverde bossen, dieren konden spreken en prinsessen

onder de betovering van een oeroud lot
slepen.

Sneeuwwitje, Assepoester, Hans en
Grietje, Rapunzel en Roodkapje zijn niet
zomaar kindersprookjes. Het zijn spiegels
van de menselijke natuur: verloren
onschuld, herstelde gerechtigheid,
volharding in het gezicht van tegenspoed.
Door hun bladzijden ontdekt de lezer dat
de moraal van elk verhaal eeuwen en
grenzen overstijgt en ons vandaag nog met
dezelfde helderheid aanspreekt als toen.

In deze uitgave verzamelen we de tien
beroemdste sprookjes van de gebroeders
Grimm, gekozen vanwege hun schoonheid
en hun culturele betekenis. Elk verhaal
bevat een les, een waarschuwing of een
droom, en samen vormen zij een brug
tussen mondelinge overlevering en
wereldliteratuur. Moge deze bladzijden
jou – al is het maar voor een ogenblik – de
verwonderde blik van de kindertijd
teruggeven en de vreugde om opnieuw in
het onmogelijke te geloven.

De Gebroeders Grimm

Jacob Ludwig Karl Grimm (1785–1863) en Wilhelm Karl Grimm (1786–1859) werden geboren in Hanau, een kleine stad nabij Frankfurt. Als onafscheidelijke broers wijdden zij hun leven aan de studie van taal, literatuur en de volkstradities van hun land. Hun juridische opleiding bracht hen al vroeg tot een diepgaande belangstelling voor oude teksten en voor folklore – in een tijd waarin Duitsland op zoek was naar een eigen culturele en taalkundige identiteit.

Vanaf 1806 begonnen de gebroeders Grimm mondeling overgeleverde verhalen te verzamelen, verteld door boeren, huisvrouwen en rondreizende vertellers. Hun doel was niet om nieuwe verhalen te creëren, maar om het geheugen van het Duitse volk te bewaren: de legenden, liederen en sprookjes die van generatie op generatie waren doorgegeven en die de ziel van Europa weerspiegelen.

In 1812 publiceerden zij de eerste editie van de *Kinder- und Hausmärchen*, een

verzameling die al snel één van de meest gelezen boeken ter wereld zou worden. Hun versies van *Sneeuwitje*, *Hans en Grietje*, *Roodkapje* en *Doornroosje* groeiden uit van eenvoudige volkverhalen tot pijlers van de wereldliteratuur.

Naast hun werk als verhalenverzamelaars waren Jacob en Wilhelm ook vooraanstaande taalkundigen. Zij werkten mee aan het monumentale *Deutsches Wörterbuch*, en Jacob formuleerde de beroemde “Wet van Grimm”, die de klankontwikkeling van de Germaanse talen beschrijft.

De gebroeders Grimm stierven in Berlijn, maar hun nalatenschap leeft voort. Hun sprookjes – eenvoudig, diepzinnig en vaak moreel – herinneren ons er nog altijd aan dat verbeelding, rechtvaardigheid en moed de ware helden van het menselijke hart zijn.

Inhoud

Sneeuwwitje	9
Assepoester	26
Hans en Grietje	39
Roodkapje	54
Doornroosje	62
Rapunzel	70
Repelsteeltje	78
De Kikkerkoning of IJzeren Hendrik	85
De Bremer Stadsmuzikanten	93
De wolf en de zeven geitjes	100

Sneeuwwitje

Het was in 't hartje van de winter.

Sneeuwvlokken vielen als veren uit de hemel neer; en er was een koningin en zij zat aan 't venster, dat in zwart ebbenhout was gezet, en ze naaide. En terwijl ze zo naaide en opzag naar 't sneeuwen, stak ze zich in haar vinger met de naald, en er vielen drie druppels bloed in de sneeuw. En toen ze 't rood zo mooi zag afsteken in de witte sneeuw, zei ze in zichzelf: "Had ik nu een kindje, zo wit als sneeuw, zo rood als bloed, en zo zwart als dit ebbenhout." Heel gauw na die dag kreeg ze een dochttertje. En het was zo wit als sneeuw, en zo rood als bloed, en haar haar zo zwart als ebbenhout; en daarom werd ze Sneeuwwitje genoemd. Toen 't kind geboren was, stierf de koningin. Een jaar daarop nam de koning een andere vrouw. Het was een mooie vrouw, maar ze was trots en overmoedig en ze kon 't niet verdragen dat iemand mooier was dan zij. Ze had een heel bijzondere spiegel; en als ze daarvoor ging staan en zichzelf daarin bekeek, sprak zij:

"Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, Wie is de mooiste van 't hele land?"

dan antwoordde de spiegel:

"De koningin is de mooiste van 't land."

Dan was ze voldaan, want ze wist dat de spiegel de waarheid sprak. Sneeuwwitje groeide op, en werd elke dag mooier. En toen ze zeven jaar was, was ze zo mooi als een heldere dag en nog mooier dan de koningin zelf. Toen die eens aan de spiegel vroeg:

"Spiegeltje, spiegeltje aan de wand, Wie is de mooiste van 't hele land?"

toen antwoordde de spiegel:

"O koningin, heel mooi bent u, Maar Sneeuwwitje is duizendmaal mooier nu!"

Daar schrok de koningin zo van, dat ze groen en geel werd van jaloezie. Zodra ze Sneeuwwitje weer zag, keerde zich haar hart om in haar borst, zo haatte ze haar voortaan. Jaloezie en hoogmoed groeiden als onkruid in haar hart, steeds weliger; zodat ze geen rust meer had, dag noch nacht. Toen riep ze de jager bij zich en zei: "Je moet dat kind naar het bos brengen, ik wil 't niet meer voor mijn ogen zien. Je moet haar